

prima instanță: V. Ghedreuțan
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderăș

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andriana Ostavciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andriana Ostavciuc împotriva lui Ion Ostavciuc cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Ion Ostavciuc, casată hotărârea Judecătoriei Drochia din 09 decembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2014, Andriana Ostavciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ostavciuc cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 08 septembrie 2012 a dat cu împrumut pârâtului suma de 3000 Euro pentru un termen de 21 luni, fapt confirmat prin recipisa întocmită și semnată de către pârât la 08 septembrie 2012.

Menționează că conform recipisei, termenul de rambursare a împrumutului a fost stabilit de părți la 08 septembrie 2013.

Susține că la expirarea termenului de rambursare, pârâtul a omis să restituie suma împrumutată, fapt ce a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată.

Astfel, solicită reclamanta Andriana Ostavciuc încasarea de la pârâtul Ion Ostavciuc a datoriei în mărime de 3000 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 09 decembrie 2014 acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la Ion Ostavciuc în beneficiul Andrianei Ostavciuc suma de 3000 Euro cu titlu de împrumut, sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și cheltuielile de judecată, dintre care, taxa de stat în mărime de 1800 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 iulie 2015 a fost admis apelul declarat de către Ion Ostavciuc, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 19 august 2015, în termenul prevăzut de lege, Andriana Ostavciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii la rejudecare sau cu menținerea a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră pasibilă casării deoarece instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor, a examinat pricina unilateral și a încălcat normele de drept material și procedural.

Invocă că pricina a fost judecată de judecători care nu aveau dreptul să participe la judecarea ei, și anume, nu aveau dreptul să participe judecătorii Ana Albu și Aurelia Toderaș, deoarece anterior au făcut parte din completul de judecată care a examinat în procedură de apel pricina civilă între aceleași părți cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și partajarea averii comune în devălmășie.

Totodată, susține că pricina a fost examinată în absența unui participant la proces, cărui nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

De asemenea, invocă recurenta că instanța în mod eronat a indicat precum că în ședința de judecată nu s-a prezentat reprezentantul său, avocatul Lilia Ababei, or, ea nu a încheiat contract de asistență juridică pentru apărarea drepturilor și intereselor sale în instanța de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andriana Ostavciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Andrianei Ostavciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andriana Ostavciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Liliana Catan